

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Specializat Cluj (Romania) on esittänyt 30.7.2018 – AU v. Reliantco Investments LTD ja Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

(Asia C-500/18)

(2018/C 381/14)

Oikeudenkäyntikieli: *romania*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Specializat Cluj

Pääasian asianosaiset

Kantaja: AU

Vastaajat: Reliantco Investments LTD ja Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kansallisella tuomioistuimella, joka tulkitsee direktiivin 2004/39/EY⁽¹⁾ 4 artiklan 1 [kohdan] 12 alakohdassa tarkoitettua yksityisasiakkaan käsitettä, mahdollisuus tai velvollisuus käyttää samoja tulkintaperusteita, joiden mukaan direktiivin 93/13/ETY⁽²⁾ 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettu kuluttajan käsite määritellään?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, millä edellytyksillä direktiivissä 2004/39/EY tarkoitettu ”yksityisasiakas” voi nyt tarkasteltavan asian kaltaisessa tilanteessa vedota asemaansa kuluttajana?
- 3) Ovatko erityisesti ne seikat, että direktiivissä 2004/39/EY tarkoitettu yksityisasiakas tekee suhteellisen lyhyessä ajassa suuren määrän kauppvoja ja sijoittaa erittäin suuren määrän rahaa direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan [1 kohdan] 17 alakohdassa määriteltyihin rahoitusvälineisiin, merkityksellisiä perusteita, kun arvioidaan samassa direktiivissä tarkoitettun ”yksityisasiakkaan” asemaa kuluttajana?
- 4) Onko kansallisella tuomioistuimella, joka ratkaisee oman toimivaltansa ja jonka on tällöin myös ratkaistava, sovelletaanko asiassa asetuksen (EU) N:o 1215/2012⁽³⁾ 17 artiklan 1 [kohdan] c alakohtaa vai 7 artiklan 2 kohtaa, mahdollisuus ja/tai velvollisuus ottaa huomioon se aineellisoikeudellinen oikeusperusta, johon kantaja vetoaa (eli yksinomaan sopimuksenulkoisen vastuu) oikeuskeinona direktiivissä 93/13/ETY tarkoitettulla tavalla kohtuuttomiksi väitettyjä sopimusehtoja vastaan, jolloin sovellettava aineellinen lainsäädäntö ratkaistaan asetuksen (EY) N:o 864/2007⁽⁴⁾ (Rooma II) perusteella, vai tekeekö kantajan mahdollinen kuluttajan asema hänen vaatimukselleen esittämän aineellisoikeudellisen oikeusperustan merkityksettömäksi?

⁽¹⁾ Rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta 21.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY (EUVL 2004, L 145, s. 1).

⁽²⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

⁽³⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012 ((EUVL 2012, L 351, s. 1).

⁽⁴⁾ Sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista 11.7.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 864/2007 (Rooma II) (EUVL 2007, L 199, s. 40).